

en videregående uddannelse, som en studenter-eksamen i øvrigt gør.

Jeg får tit eksempler på, når jeg er ude og besøge sprogskolerne, at de meget gerne vil fortælle om de her gode eksempler, og det er jeg helt med på. Det er så nok ikke den brede gruppe, men det kan lade sig gøre, at netop analfabeterne stryger igennem de tre prøveniveauer. Det kan lade sig gøre, og jeg synes da, de stadig skal have den chance.

Kl. 13.00

Helt overordnet brugte hr. Kamal Qureshi billedet af forskellen mellem at være lejer og bo til fremleje: Man gør ikke noget ved lejligheden, når man bor til fremleje og ikke er almindelig lejer. Jeg kan godt se billedet, men jeg synes bare ikke, det holder hele vejen, for man kvalificerer sig ikke nødvendigvis til blive lejer. Her handler det om, at man kan kvalificere sig til at blive dansk statsborger ved at leve op til nogle krav, og derfor synes jeg, det er lidt bagvendt. Men en del af forskellen mellem regeringen og SF er måske, at SF mener, at vi skal starte med at give danske statsborgerskab og så håbe på, at de tilegner sig kundskaber og bliver integreret i det danske samfund bagefter, mens vi siger, at for at opnå dansk statsborgerskab skal man forinden have bevist, at man gerne vil integreres i det danske samfund. Det er måske en af forskellene.

Med hensyn til dispensationerne og det snit, der er lagt, gjorde jeg allerede i min indledende tale bemærkninger om det, men derudover vil jeg gerne sige, at når hr. Morten Østergaard mener, at når man afviser PTSD som den eneste grund, er det udtryk for, at man fejler lægevidenskaben af bordet, ser jeg sådan set ikke sådan på det. Det her er et spørgsmål om, hvad der skal til for at opnå indfødsret, og jeg benægter sådan set ikke, at de mennesker har fået stillet en diagnose, men spørgsmålet er bare, om det er tilstrækkeligt til at få dispensation fra danskravet.

Formanden for Indfødsretsudvalget, hr. Allan Niebuhr, har givet to eksempler på sager, hvor der endda i den ene var beskrevet meget klart og tydeligt i diagnosen, at det skønnedes at være en umulig opgave for ansøgeren at tilegne sig yderligere danskfærdigheder. Det var begrundelsen for, at vedkommende skulle have dispensation, men et halvt år efter bestod den pågældende danskprøve 2.

Det er ikke et spørgsmål om, at den lægevidenskabelige diagnose bliver fejlet af bordet. Vi må bare konstatere, at diagnosen PTSD ikke

nødvendigvis er tilstrækkelig til at opnå indfødsret, men i øvrigt vil jeg overlade det lægevidenskabelige og det behandlingsmæssige til andre, for det er ikke det, det handler om her.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er foreløbig fire, der har bedt om korte bemærkninger til ministeren. Den første er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er skuffet over ministeren. Jeg havde forventet en tale, som understregede, hvor god aftalen er, og hvor fremadrettet den er, men den var én lang undskyldning. En fjernsynsudsending har øjensynligt ikke været særlig god, og vi fik en lang bortforklaring af, at en række mennesker har været til en prøve. Man kan godt sætte spørgsmålstejn ved, hvor fantastisk prøven og afholdelsen af den var, men det tjener jo kun som illustration af, hvad det egentlig er for et niveau, vi taler om. Det kan vi jo godt diskutere, men det er jo bare en bortforklaring, for nu vil man ikke anerkende fjernsynsudsendingens forklaring.

Vi har fået en lang bortforklaring af de store problemer, der er blevet dokumenteret af Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre, når det gælder mulighederne for at lære dansk. Der er en, der rent faktisk har PTSD og alligevel har været i stand til at lære dansk på niveau 2 – det er i øvrigt slut nu, i fremtiden hedder det niveau 3 – men det er en bortforklaring ...

Første næstformand (Svend Auken):

Ja!

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Nu tror jeg lige, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr må forstå min tale. Gennemgangen af, hvad aftalen går ud på, og forklaringen på, hvorfor jeg synes, det er en god aftale, vi har indgået, kom jeg med for efterhånden en del timer siden, da vi indledte den her forespørgselsdebat, og nu står jeg så her til sidst for at samle op og stå til rådighed for at svare på spørgsmål. Jeg er ikke startet forfra på den tale, jeg holdt indledningsvis, jeg har kommenteret nogle af de ting, der er kommet frem i debatten, så jeg forstår ikke helt, hvor hr. Jørgen Arbo-Bæhr vil hen.

Kl. 13.05